

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie J.M.

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28 października 2025 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Zawierciu o przekazanie sprawy do rozpoznania
innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt II K 872/23),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w Świnoujściu.**

[WB]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zawierciu postanowieniem z dnia 30 września 2025 r. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy J.M. oskarżonej z art. 286 § 1 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu podnosząc, że stan zdrowia oskarżonej nie pozwala na prowadzenie jej sprawy w sądzie wnioskującym. Zdaniem Sądu, wobec J.M. zachodzą przesłanki przemawiające za przekazaniem sprawy w trybie art. 37 k.p.k. ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd podniósł, że przekazanie przedmiotowej sprawy do innego sądu równorzędnego uzasadnia stan zdrowia oskarżonej. Oskarżona mieszka w Ś., w miejscu odległym od Sądu Rejonowego w Zawierciu prawie o 700 km. Jak wynika z dokumentacji medycznej, w tym opinii biegłego z dnia 19 września 2025 r., oskarżona poważnie

choruje i nie jest możliwe jej stawiennictwo w tak odległym Sądzie, jak Sąd Rejonowy w Zawierciu, nie sprzeciwia się jednak stawiennictwu do Sądu w miejscu jej zamieszkania. W tej sytuacji przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Świnoujściu umożliwiłoby oskarżonej udział w rozprawie i pozwoliłoby na sprawne przeprowadzenie procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w Zawierciu zasługuje na uwzględnienie. Sąd w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonej uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w dotychczasowym sądzie. W orzecznictwie podkreśla się, że jeżeli ustalony i potwierdzony zły stan zdrowia oskarżonego w ogóle wyklucza możliwość jego uczestnictwa w procesie przed sądem miejscowo właściwym, odległym od miejsca zamieszkania oskarżonego, bądź ocena tego stanu zdrowia nie jest aż tak kategoryczna, ale kondycja zdrowotna znacznie utrudnia jego obecność na rozprawie w tym sądzie, ze względu na narażanie zdrowia i życia tego oskarżonego na poważne niebezpieczeństwo, to wówczas „dobro wymiaru sprawiedliwości” wymaga, aby sprawę przekazać do sądu miejsca zamieszkania oskarżonego (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 marca 2023 r., V KO 18/23, LEX nr 3569281; z dnia 20 kwietnia 2021 r., IV KO 41/21, LEX nr 3229495; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626*).

Wskazane powyżej okoliczności faktyczne uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości delegacyjnej określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]

